

Ja'far ibn Abi Talib

Trots sin ädla ställning bland Quraysh var Abu Talib, Profetens farbror, mycket fattig. Han hade en stor familj och hade inte tillräckliga medel för att försörja dem ordentligt. Hans fattiga situation blev mycket värre när en svår torka drabbade den Arabiska halvön. Torkan förstörde växtlighet och boskap, och det sägs att människor drevs till att äta ben i kampen för att överleva.

Det var under denna tid av torka, innan hans kallelse till profetskap, som Muhammad sade till sin farbror al-Abbas:

"Din bror Abu Talib har en stor familj. Människor, som du ser, har drabbats av denna svåra torka och står inför svält. Låt oss gå till Abu Talib och ta ansvar för några av hans familjemedlemmar. Jag tar en av hans söner och du kan ta en annan, och vi ska ta hand om dem."

"Det du föreslår är sannerligen rättfärdigt och lovvärt," svarade al-Abbas, och tillsammans gick de till Abu Talib och sade till honom:

"Vi vill lätta en del av bördan för din familj tills denna svåra period är över."

Abu Talib gick med på det.

"Om ni låter mig behålla Aqil (en av hans söner, äldre än Ali), så får ni göra vad ni vill," sade han.

Det var på detta sätt som Muhammad tog Ali in i sitt hushåll och al-Abbas tog Ja'far in i sitt.

Ja'far hade en mycket nära likhet med Profeten ﷺ. Det sägs att det fanns fem män från Hashim-klanen som liknade Profeten ﷺ så mycket att de ofta förväxlades med honom. Dessa var: Abu Sufyan ibn al-Harith och Qutham ibn al-Abbas — båda hans kusiner; as-Sa'yib ibn Obayd, Imam ash-Shafi'is farfar; al-Hasan ibn Ali, Profetens dotterson, som liknade honom mest av alla; och Ja'far ibn Abi Talib.

Ja'far stannade hos sin farbror al-Abbas tills han blev en ung man. Sedan gifte han sig med Asma' bint Omays, syster till Maymunah som senare skulle bli en av Profetens ﷺ hustrur. Efter sitt äktenskap flyttade Ja'far och hans hustru till ett eget hem. Han och hans hustru var bland de första som accepterade islam. Han blev muslim genom Abu Bakr as-Siddiqs hand, må Gud vara nöjd med honom.

Den unge Ja'far och hans hustru var hängivna följare av islam. De bar Qurayshs hårda behandling och förföljelse med tålamod och ståndaktighet, eftersom de båda insåg att vägen till Paradiset var beströdd med törnen och kantad av smärta och svårigheter.

Quraysh gjorde livet outhärdligt för dem båda och för deras trosbröder. De försökte hindra dem från att utföra islams plikter och riter. De hindrade dem från att smaka den fulla sötman av ostörd dyrkan. Quraysh låg i bakhåll för dem vid varje steg och begränsade kraftigt deras rörelsefrihet.

Till slut gick Ja'far till Profeten ﷺ och sökte tillstånd för sig själv och en liten grupp sahabah, inklusive hans hustru, att göra hijrah till landet Abessinien. Med stor sorg gav Profeten ﷺ sitt tillstånd. Det smärtade honom att dessa rena och rättfärdiga själar skulle tvingas lämna sina hem och de välbekanta och älskade scenerna och minnena från sin barndom och ungdom — inte för något brott, utan endast för att de sade: "Vår Herre är En. Allah är vår Herre."

Muhajirun-gruppen reser till Abessinien

Gruppen av Muhajirun lämnade Makkah med destination mot Abessinien. De leddes av Ja'far ibn Abi Talib. Snart slog de sig ned i detta nya land under omsorg och beskydd av Negusen, den rättvisa och rättfärdiga härskaren av Abessinien. För första gången sedan de blivit muslimer fick de smaka frihetens och trygghetens sötma och njuta av dyrkan utan störningar.

När Quraysh fick veta om den lilla gruppens avfärd och det fridfulla liv de

levde under Negusens beskydd, planerade de att få dem utlämnade och återförda till det stora fängelse som Makkah hade blivit. De skickade två av sina mest formidabla män, Amr ibn al-As och Abdullah ibn Abi Rabi'ah, för att utföra detta uppdrag och lastade dem med värdefulla och attraktiva gåvor till Negusen och hans biskopar.

Qurayshs sändebud i Abessinien

I Abessinien överlämnade de två Quraysh-sändebuden sina gåvor till biskoparna och sade till var och en av dem:

”Det finns några onda unga människor som rör sig fritt i kungens land. De har angripit sina förfäders religion och orsakat splittring bland sitt folk. När vi talar med kungen om dem, råder vi er att uppmana honom att överlämna dem till oss utan att fråga om deras religion. De respekterade ledarna bland deras eget folk känner dem bättre och vet bäst vad de tror.”

Biskoparna gick med på detta.

Amr och Abdullah gick sedan till Negusen själv och överlämnade gåvor som han beundrade mycket. De sade till honom:

”O konung, det finns en grupp onda personer bland våra unga som har flytt till ditt rike. De utövar en religion som varken vi eller du känner till. De har övergett vår religion och inte trätt in i din religion. De respekterade ledarna bland deras folk — bland deras egna föräldrar, farbröder och klaner — har sänt oss till dig för att be dig att återlämna dem. De vet bäst vilket problem de har orsakat.”

Inför Negusen

Negusen vände sig mot sina biskopar, som sade:

”De talar sanning, o konung. Deras eget folk känner dem bättre än de själva och är mer medvetna om vad de har gjort. Sänd tillbaka dem så att deras eget folk kan döma dem.”

Negusen blev mycket arg över detta förslag och sade:

”Nej! Vid Gud, jag kommer inte att överlämna dem till någon förrän jag själv har kallat dem och frågat dem om det de anklagas för. Om det dessa två män har sagt är sant, då ska jag överlämna dem till er. Men om det inte är så, då ska jag skydda dem så länge de önskar att förbli under mitt beskydd.”

Negusen kallade därefter muslimerna till sig. Innan de gick, rådgjorde de med varandra som grupp och kom överens om att **Ja'far ibn Abi Talib**, och ingen annan, skulle tala å deras vägnar.

I Negusens hov

I Negusens hov satt biskoparna, klädda i gröna kåpor och imponerande huvudbonader, på hans högra och vänstra sida. Qurayshs sändebud var också sittande när muslimerna kom in och tog plats.

Negusen vände sig till dem och frågade:

"Vad är detta för religion som ni har infört för er själva och som har gjort att ni skiljt er från ert folks religion? Ni har inte heller trätt in i min religion eller någon annan gemenskaps religion."

Ja'fars tal inför Negusen

Ja'far ibn Abi Talib trädde då fram och höll ett tal som var gripande och värtaligt, och som fortfarande är en av de mest kraftfulla beskrivningarna av islam, den ädle Profetens kallelse och islams budskap och metod. Han sade:

"O konung, vi var ett folk i ett tillstånd av okunnighet och omoral, vi dyrkade avgudar och åt köttet av döda djur, vi begick alla slags avskyvärda och skamliga handlingar, vi bröt släktbanden, behandlade gäster illa och de starka bland oss utnyttjade de svaga.

"Vi förblev i detta tillstånd tills Gud sände oss en Profet, en av vårt eget folk, vars härstamning, sanningsenlighet, pålitlighet och integritet var välkända för oss.

"Han kallade oss att dyrka Gud allena och att överge de stenar och avgudar som vi och våra förfäder brukade dyrka vid sidan av Gud.

"Han befalld oss att tala sanning, att hålla våra löften, att vara goda mot våra släktingar, att hjälpa våra grannar, att upphöra med alla förbjudna handlingar, att avstå från blodspillan, att undvika oanständigheter och falskt vittnesbörd, att inte ta en föräldralös egendom och att inte förtala kyska kvinnor.

"Han befalld oss att dyrka Gud allena och inte sätta något vid Hans sida, att upprätthålla bönen, att ge zakat och att fasta under månaden Ramadan.

"Vi trodde på honom och på det han kom med från Gud, och vi följer honom i det han har befallt oss att göra och vi håller oss borta från det han har förbjudit oss.

"Då, o konung, angrep vårt folk oss, utsatte oss för de hårdaste straff för att få oss att avsäga oss vår religion och föra oss tillbaka till den gamla omoralen och avgudadyrkan."

"De motsatte sig oss, gjorde livet outhärdligt för oss och hindrade oss från att utöva vår religion. Därför lämnade vi vårt land och kom till ditt, och vi valde dig framför alla andra, i önskan om ditt beskydd och i hopp om att få leva i rättvisa och fred bland er."

Det var ett passionerat och gripande tal. Negusen blev djupt imponerad och ivrig att höra mer. Han frågade Ja'far:

"Har du något med dig av det som er Profet har fört om Gud?"

"Ja," svarade Ja'far.

"Läs det då för mig," bad Negusen.

Ja'far reciterade då, med sin rika och melodiska röst, den första delen av Surah Maryam, som handlar om Jesus och hans mor Maria.

När Negusen hörde Koranens ord rördes han till tårar. Till muslimerna sade han:

"Budskapet från er Profet och budskapet från Jesus kommer från samma källa..."

Till Amr och hans följeslagare sade han:

"Gå. Vid Gud, jag kommer aldrig att överlämna dem till er."

Amrs andra försök

Detta var dock inte slutet på saken. Den listige Amr bestämde sig för att gå till kungen nästa dag **"för att nämna något om muslimernas tro som säkert kommer att fylla hans hjärta med vrede och få honom att avsky dem."**

Nästa dag gick Amr till Negusen och sade:

"O konung, dessa människor som du har gett skydd och som du beskyddar

säger något fruktansvärt om Jesus, Marias son — att han är en slav. Sänd efter dem och fråga dem vad de säger om honom.”

Negusen kallade åter muslimerna till sig, och Ja'far talade å deras vägnar. Negusen ställde frågan:

”Vad säger ni om Jesus, Marias son?”

”Om honom säger vi endast det som har uppenbarats för vår Profet,” svarade Ja'far.

”Och vad är det?” frågade Negusen.

”Vår Profet säger att Jesus är Guds tjänare och Hans Profet, Hans ande och Hans ord som Han kastade in i Maria, jungfrun.”

Negusen blev tydligt upprymd av detta svar och utropade:

”Vid Gud, Jesus, Marias son, var exakt så som er Profet har beskrivit honom!”

Biskoparna runt Negusen muttrade i avsky över vad de hade hört, och Negusen tillrättavisade dem.

Han vände sig till muslimerna och sade:

”Gå, för ni är trygga och säkra. Den som hindrar er kommer att få betala för det, och den som motsätter sig er kommer att straffas. Ty vid Gud, jag skulle hellre avstå från ett berg av guld än att någon av er skulle komma till skada.”

Sedan vände han sig till Amr och hans följeslagare och befallde sina tjänare:

”Återlämna deras gåvor till dessa två män. Jag har inget behov av dem.” Amr och hans följeslagare lämnade landet nedslagna och frustrerade. Muslimerna stannade kvar i Negusens land, och han visade sig vara mycket generös och vänlig mot sina gäster.

Åren i Abessinien

Ja'far och hans hustru Asma' tillbringade omkring tio år i Abessinien, som blev ett andra hem för dem. Där födde Asma' tre barn som de gav namnen Abdullah, Muhammad och Awn. Deras andra barn var möjligen det första barnet i historien som fick namnet Muhammad efter den ädle Profeten, må Gud välsigna honom och ge honom fred.

Återkomsten till Medina

Under det sjunde året efter hijrah lämnade Ja'far och hans familj Abessinien tillsammans med en grupp muslimer och begav sig mot Medina. När de anlände var Profeten ﷺ just på väg tillbaka från den framgångsrika erövringen av Khaybar. Han blev så överlycklig över att möta Ja'far att han sade:

”Jag vet inte vad som gläder mig mest — erövringen av Khaybar eller Ja'fars ankomst.”

Muslimerna i allmänhet, och de fattiga i synnerhet, var lika glada över Ja'fars återkomst som Profeten ﷺ var. Ja'far blev snabbt känd som en person som brydde sig mycket om de fattigas och behövandes välfärd. För detta fick han smeknamnet ”De fattigas fader”.

Abu Hurayrah sade om honom:

”Den bästa av människor mot oss fattiga var Ja'far ibn Abi Talib. Han brukade gå förbi oss på väg hem och ge oss den mat han hade. Även om hans egen mat hade tagit slut brukade han skicka oss en gryta i vilken han hade lagt lite smörfett och inget mer. Vi öppnade den och slickade den ren...”

Mot slaget vid Mu'tah

Ja'fars vistelse i Medina blev inte lång. I början av det åttonde året efter hijrah mobiliserade Profeten ﷺ en armé för att konfrontera de bysantinska styrkorna i Syrien, eftersom en av hans sändebud som rest i fred hade blivit förrädiskt dödad av en bysantinsk guvernör.

Han utsåg Zayd ibn Harithah till arméns befälhavare och gav följande instruktioner:

”Om Zayd såras eller dödas, ska Ja'far ibn Abi Talib ta över befälet. Om Ja'far dödas eller såras, då ska er befälhavare vara Abdullah ibn Rawahah. Om Abdullah ibn Rawahah dödas, då ska muslimerna själva välja en befälhavare.”

Slaget vid Mu'tah och Ja'fars martyrskap

Profeten hade aldrig tidigare gett sådana instruktioner till en armé, och muslimerna tog detta som ett tecken på att han förväntade sig att slaget skulle bli svårt och att de till och med skulle lida stora förluster.

När den muslimska armén nådde Mu'tah, en liten by belägen bland kullar i Jordanien, upptäckte de att bysantinerna hade samlat **hundratusen man**, understödda av ett enormt antal kristna araber från stammarna Lakhm, Judham, Qudah och andra. Den muslimska armén bestod endast av **tre-tio tusen**.

Trots de enorma oddsen mot dem gick de muslimska styrkorna till strid mot bysantinerna. **Zayd ibn Harithah**, Profetens älskade följeslagare, var bland de första som föll. **Ja'far ibn Abi Talib** tog då över befälet. Riden på sin rödbruna häst trängde han djupt in i bysantinernas led. När han drev sin häst framåt ropade han:

**"Hur underbart är inte Paradiset när det kommer nära!
Hur behaglig och sval är inte dess dryck!
Straffet för bysantinerna är inte långt borta!"**

Ja'far fortsatte att kämpa kraftfullt men blev till slut dödad. Den tredje befälhavaren, **Abdullah ibn Rawahah**, föll också. **Khalid ibn al-Walid**, den orubblige krigaren som nyligen hade accepterat islam, valdes då till befälhavare. Han gjorde en taktisk reträtt, omgrupperade muslimerna och förnyade attacken från flera håll. Till slut flydde huvuddelen av de bysantinska styrkorna i oordning.

Profetens sorg

Nyheten om att hans tre befälhavare hade dödats nådde Profeten i Medina. Den smärta och sorg han kände var djup. Han gick till Ja'fars hus och mötte hans hustru **Asma'**. Hon höll på att förbereda sig för att ta emot sin frånvarande make. Hon hade förberett deg och badat och klätt barnen. Asma' sade:

"När Guds Sändebud närmade sig oss såg jag en slöja av sorg över hans ädla ansikte och jag blev mycket orolig. Men jag vågade inte fråga honom om Ja'far av rädsla för att höra något obehagligt. Han hälsade och frågade: 'Var är Ja'fars barn?' Jag kallade på dem och de kom och trängdes runt honom glada, var och en ville ha honom för sig själv. Han lutade sig fram och kramade dem medan tårar rann från hans ögon.

'O Guds Sändebud,' frågade jag, 'varför gråter du? Har du hört något om Ja'far och hans två följeslagare?'

'Ja,' svarade han, 'de har uppnått martyrskap.'"

Leendena och skratten försvann från de små barnens ansikten när de hörde sin mor gråta och klaga. Kvinnor kom och samlades runt Asma'.

Profeten sade:

"O Asma', säg inget klandervärdt och slå inte ditt bröst."
Han bad sedan Gud att skydda och försörja Ja'fars familj och försäkrade

dem om att han hade nått Paradiset.

Profeten lämnade Asma's hus och gick till sin dotter **Fatimah**, som också grät. Till henne sade han:

"För en sådan som Ja'far kan du (lätt) gråta dig till döds. Förbered mat till Ja'fars familj, för idag är de överväldigade av sorg."

(s) The Companions of the Prophet

KORANEN & SUNNAH

- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)
- [De enorma fördelarna med tawakkul på Allah](#)
- [Tawhids centrala betydelse och farorna med innovation och shirk](#)

[Biblioteket \(24\)](#) [Blandat \(1580\)](#) [Bönen \(21\)](#) [Bönetider \(95\)](#) [Familj \(3\)](#) [Koranen \(859\)](#) [KORANENS BUDSKAP \(115\)](#) [Sunnah \(1514\)](#) [Tawhid \(5\)](#)

[40-Nawawi](#) [al-Albani](#) [al-Bukhari](#) [al-Husari](#) [al-Koran](#) [al-Othaymin](#) [al-Sunnah](#) [Ali ibn Abi Taleb](#) [as-Salat](#) [as-Sawm](#) [as-Sunnah](#) [A'lam al-Sunna](#) [al-Manshūra](#) [BÖNEN](#) [Bön](#) [Bönetider](#) [Dajjal](#) [det förflutna](#) [det nästkommande](#) [De utvalda](#) [De ödmjukas bön](#) [DJJAL](#) [Enkel förklaring](#) [FASTAN](#) [fasta och hälsa](#) [fredagspredikan](#) [Följeslagare](#) [Hadith](#) [Hadither](#) [Hajj](#) [Halal](#) [Haram](#) [Historia](#) [ibn al-Qayyim](#) [Ibn Baz](#) [Ibn Majah](#) [iftar](#) [Imam Muslim](#) [islam](#) [islamic](#) [islamister](#) [Islams](#)

[historia](#) [i'jaz al-Qur'an](#) [KAPITEL 1](#) [KAPITEL 2](#) [KAPITEL 3](#) [KAPITEL 4](#) [KAPITEL 5](#) [KAPITEL 21](#)
[KAPITEL 23](#) [KAPITEL 24](#) [KAPITEL 87](#) [KAPITEL 88](#) [KAPITEL 91](#) [KAPITEL 99](#) [KAPITEL 100](#) [KAPITEL 101](#) [KAPITEL](#)
[102](#) [KAPITEL 103](#) [KAPITEL 105](#) [KAPITEL 106](#) [KAPITEL 107](#) [KAPITEL 108](#) [KAPITEL 109](#) [KAPITEL 110](#) [Kapitel](#)
[111](#) [KAPITEL 112](#) [KAPITEL 113](#) [KAPITEL 114](#) [Koran](#) [Koranen](#) [KORANEN](#)
[BERÄTTAR](#) [Koranen på svenska](#) [Koranens budskap](#) [Koranvetenskap](#)
[kvinnan](#) [laylat al-qadr](#) [Muhammad](#) [muslimer](#) [Män runt om profeten](#) [Omar](#)
[Othaymin](#) [PDF](#) [Profeten](#) [Profeten sa](#) [Profeten sade](#)
[profetens följare](#) [Profetens Sirah](#) [RAMADAN](#) [Sahaba](#) [Sahabah](#)
[Salah](#) [Salat sira](#) [Sirah](#) [Souhur](#) [Sunnah](#) [tawhid](#) [Tro](#) [Vägen till Koranen](#)
[أعلام السنة المنشورة](#)